

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Mgr. Miroslav Ambrož**, advokát se sídlem Jihlava, Telečská 7, správce konkurzní podstaty úpadce Z. H., proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 31, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 17.4.2012, č.j. 5825/12-1301-704581,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce žalobou podanou zdejšímu soudu brojí proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně ze dne 17.4.2012, č.j. 5825/12-1301-704581, kterým bylo dle § 116 odst. 1 písm. c) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen daňový řád), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu ve Žďáru nad Sázavou ze dne 30.9.2011, č.j. 132785/11/351911708499.

Působnost orgánu rozhodujícího o žalobcově odvolání přešla v průběhu řízení před zdejším soudem s účinností zákona č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, na Odvolací finanční ředitelství, které se tak podle § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), stalo žalovaným.

I. Podstata věci

Původní žalovaný v napadeném rozhodnutí potvrdil závěr Finančního úřadu ve Žďáru nad Sázavou (dále jen správce daně), který dne 30.9.2011 vydal pod č.j. 132785/11/351911708499 rozhodnutí, jímž žalobci vyměřil daň z přidané hodnoty za zdaňovací období březen 2011 ve výši 5 393 Kč. Tento platební výměr byl vydán jako výsledek postupu k odstranění pochybností ve smyslu § 89 daňového řádu sdělených ve výzvě pod č.j. 79095/11/351911708499.

Původní žalovaný stejně jako správce daně žalobci neuznal oprávněnost odpočtu u přijatého zdanitelného plnění, neboť došlo k přijetí služby, která svojí podstatou nárok na odpočet daně nezakládala.

Tento závěr žalobce nyní napadá podanou žalobou.

II. Shrnutí žaloby

Žalobce namítá, že úpadci vznikl nárok na odpočet daně z přidané hodnoty z přijatého zdanitelného plnění (náklady na zpeněžení čerpací stanice pohonných hmot Skuhrov v dražbě) dle faktury č. 1104 ze dne 30.3.2011.

Žalobce má za to, že náklady vynaložené v souvislosti s dražbou byly vynaloženy v přímé a okamžité spojitosti s celkovou ekonomickou činností úpadce, tak jak je stanoveno v § 72 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, (dále též „zákon o DPH“). Ve své argumentaci odkazuje na rozhodnutí Evropského soudního dvora C-465/03 *Kretztechnik*, podle něhož se o ekonomickou činnost plátce jedná i v situaci, kdy náklady jsou vydávány v souvislosti s obecnou hospodářskou činností subjektu a nemají přímou a okamžitou spojitost s plněními na výstupu zakládajícími nárok na odpočet. Žalobce nesouhlasí se závěrem žalovaného, který náklady na zpeněžení čerpací stanice posoudil jako přijetí služby, která tuto přímou a

okamžitou spojitost s celkovou ekonomickou činností úpadce nemá. Žalobce má dále za to, že ekonomickou činností může být činnost v jakékoliv její fázi, tedy i aktivity v rámci ukončování činnosti subjektu. V závěrečné fázi ekonomické činnosti daného subjektu již nemusí být podle žalobce uskutečňována žádná plnění na výstupu.

Žalobce poukazuje na to, že předmětné zdanitelné plnění je nákladem vynaloženým po prohlášení konkursu z konkursní podstaty úpadce za účelem zpeněžení majetku úpadce a dosažení výtěžku, který bude sloužit k uspokojení závazků úpadce z jeho podnikání.

Žalobce tak dospívá k závěru, že pokud existuje přímá a bezprostřední spojitost s celkovou ekonomickou činností plátce, existuje nárok na odpočet daně z přidané hodnoty na vstupu i v právě posuzovaném případě, kdy přijaté zdanitelné plnění bylo vynaloženo v souvislosti s plněním, které je od daně osvobozeno.

Z výše uvedeného důvodu se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Vyjádření žalovaného

Žalovaný nesouhlasí s právním názorem žalobce a odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť námitky uplatněné v odvolacím řízení plně korespondují s těmi, které byly uplatněny v žalobě.

Žalovaný ve své argumentaci poukazuje zejména na znění § 75 odst. 1 zákona o DPH. Podle žalovaného je přitom rozhodné, že převod pozemku a stavby byl plněním osvobozeným od daně bez nároku na odpočet. Žalovaný poukazuje na to, že v daném případě využití přijatého zdanitelného plnění směřovalo výhradně k prodeji čerpací stanice, které je plněním osvobozeným od daně bez nároku na odpočet, a proto žalobce nemůže takový nárok uplatnit. Za tohoto stavu podle žalovaného není relevantní, k čemu bude následně sloužit výtěžek z prodeje čerpací stanice.

Taktéž žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před soudem a z výše uvedených důvodů navrhoval soudu, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s.ř.s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s.ř.s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování odvolacího orgánu postupem podle § 75 odst. 1 s.ř.s.

Soud rozhodoval bez nařízení jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Mezi stranami bylo nesporné, že náklady na dražbu čerpací stanice byly zdanitelným plněním na vstupu, konkrétně se jednalo o službu ve smyslu § 14 zákona o DPH. Pro nárok na odpočet daně je však podstatné, zda plnění uplatňovaná na vstupu jsou v přímém vztahu s ekonomickou činností na výstupu.

Podle § 72 odst. 1 zákona o DPH má nárok na odpočet daně plátce, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti. Nárok na uplatnění odpočtu daně vzniká dnem, ke kterému vznikla povinnost přiznat daň na výstupu.

Plněním na výstupu byl v daném případě přechod vlastnického práva k nemovitostem (budovy čerpací stanice pohonných hmot spolu s pozemky) na základě dobrovolné dražby, jejíž náklady byly uplatňovány jako plnění na vstupu.

Již dříve bylo judikováno, že přechod vlastnického práva k nemovitosti dražbou je případem, který je osvobozen od daně bez nároku na odpočet ve smyslu § 51 odst. 1 písm. e) zákona o DPH (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30.9.2009 ve věci 8 Afs 65/2008 nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1.2.2010 ve věci 5 Afs 68/2009, publ. pod č. 2036/2010 Sb. NSS, oba dostupné na www.nssoud.cz). Na přechod vlastnického práva nemovitostí v dražbě je tak třeba nahlížet jako na převod vlastnického práva občanskoprávní smlouvou.

Podle § 51 odst. 1 písm. e) zákona o DPH je při splnění podmínek stanovených v § 52 až 62 tohoto zákona od daně bez nároku na odpočet daně osvobozen mj. převod a nájem pozemků, staveb, bytů a nebytových prostor a nájem dalších zařízení (§ 56).

Podle § 56 odst. 1 zákona o DPH je převod staveb, bytů a nebytových prostor osvobozen od daně po uplynutí tří let od vydání prvního kolaudačního souhlasu nebo od data, kdy bylo započato první užívání stavby, a to k tomu dni, který nastane dříve. Podle odst. 2 tohoto ustanovení je převod pozemků osvobozen od daně, s výjimkou převodu stavebních pozemků. Stavebním pozemkem se pro účely tohoto zákona rozumí nezastavěný pozemek, na kterém může být podle stavebního povolení nebo udělení souhlasu s provedením ohlášené stavby provedena stavba spojená se zemí pevným základem. Nezastavěným pozemkem se rozumí pozemek, na kterém není stavba jako věc.

Je-li třeba na přechod vlastnického práva k čerpací stanici nahlížet jako na jeho převod, je zřejmé, že podmínky pro osvobození od daně byly v daném případě splněny. Přechod vlastnického práva k nemovitostem dražbou je tedy osvobozen od daně bez nároku na odpočet.

Podle § 75 odst. 1 zákona o DPH nemá plátce nárok na uplatnění odpočtu daně u přijatých zdanitelných plnění, která použije k uskutečnění plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně, a to včetně uskutečnění plnění osvobozených od daně bez nároku na odpočet daně v rámci své ekonomické činnosti s místem plnění mimo tuzemsko, pokud tento zákon nestanoví jinak [§ 72 odst. 2 písm. d) zákona o DPH].

Podle § 72 odst. 2 písm. d) tohoto zákona má plátce nárok na uplatnění odpočtu daně u přijatých zdanitelných plnění, která použije pro účely uskutečňování plnění uvedených v § 54 odst. 1 písm. a) až j) a l) až u) a v § 55 pro zahraniční osobu, která neuskutečňuje ekonomickou činnost v tuzemsku, nebo pokud jsou taková plnění přímo spojena s vývozem zboží.

Z uvedené právní úpravy vyplývá, že žalobce neměl nárok na odpočet daně z přidané hodnoty, neboť předmětné přijaté zdanitelné plnění směřovalo k přechodu nemovitostí – to je od daně osvobozeno, a to bez nároku na odpočet. Při posouzení otázky vzniku nároku na odpočet je třeba aplikovat § 75 odst. 1 zákona o DPH. Skutková podstata nespadá pod žádný z případů uvedených v § 72 odst. 2 zákona o DPH, který vymezuje obchodní případy, kdy nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění vzniká.

Ostatně ke stejnému závěru ve skutkově obdobném případě dospěl i Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 5.9.2012 ve věci 1 Afs 49/2012, dostupném na www.nssoud.cz, kde uvedl: „*Plnění, které stěžovatelka přijala od soudního exekutora, spočívalo v provedení dražby nemovitostí náležejících do konkurzní podstaty, včetně činností úzce souvisejících s provedením dražby... Jediným plněním na výstupu, k němuž mohlo být použito plnění přijaté od soudního exekutora, tak byl přechod vlastnického práva k nemovitostem... Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelka použila zdanitelné plnění přijaté od soudního exekutora výlučně na poskytnutí plnění osvobozeného od daně bez nároku na odpočet daně. Při posouzení otázky vzniku nároku na odpočet je třeba aplikovat § 75 odst. 1 zákona o DPH. Skutková podstata nespadá pod žádný z případů uvedených v § 72 odst. 2 zákona o DPH, který vymezuje obchodní případy, kdy nárok na odpočet daně u přijatých zdanitelných plnění vzniká*“.

Žalobce v podané žalobě argumentoval judikaturou Soudního dvora, konkrétně rozsudkem C-465/03 ze dne 26.5.2005 ve věci *Kretztechnik AG proti Finanzamt Linz*, publ. v č. I/2005 Sbírka rozhodnutí na s. 4357. Zde je však třeba konstatovat, že žalobce odkazuje na nepřiléhavou judikaturu. V právě zmíněném rozsudku neshledal Soudní dvůr vydání akcií plněním osvobozeným od daně. Nárok na odpočet daně tak mohl být uplatněn (srov. „... Z posledně uvedené podmínky vyplývá, že k tomu, aby DPH byla odpočitatelná, musí mít plnění uskutečněná na vstupu přímou a okamžitou spojitost s plněními na výstupu zakládajícími nárok na odpočet...čl. 17 odst. 1 a 2 Šesté směrnice zakládá nárok na odpočet celé DPH, kterou byly zatíženy náklady

vynaložené osobou povinnou k dani na různé služby, které pořídila v rámci vydání akcií, v rozsahu, v němž všechny operace provedené touto osobou povinnou k dani v rámci její hospodářské činnosti představují zdanitelná plnění ...“). Tak tomu ovšem v právě posuzované věci není, neboť v daném případě nezakládalo plnění na výstupu nárok na odpočet daně z přidané hodnoty (viz výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5.9.2012 ve věci 1 Afs 49/2012).

S ohledem na výše uvedené neshledal soud důvodnými ani ostatní žalobcovy námitky, které se týkaly toho, že výtěžek z dražby byl použit na ukončování ekonomické činnosti úpadce a uspokojení závazků úpadce. Kromě tohoto obecného tvrzení totiž žalobce nic konkrétního v daňovém ani soudním řízení netvrdil ani neprokázal. Žalobce tak neunesl ani břemeno tvrzení, natož aby splnil tomu odpovídající povinnost důkazní. V takovém případě tedy nelze shledat žalobcovu námitku důvodnou s ohledem na procesní odpovědnost daňového subjektu za unesení důkazního břemene (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.5.2006 ve věci sp. zn. 5 Afs 70/2005, dostupný na www.nssoud.cz). Soud má přitom za to, že jediným plněním na výstupu, k němuž mohlo být použito plnění přijaté z dražby, byl právě přechod vlastnického práva k nemovitostem (čerpací stanici) v důsledku jejich vydražení.

Nelze tedy souhlasit s názorem žalobce, že by existovala přímá a bezprostřední spojitost s ekonomickou činností plátce, neboť náklady na dražbu souvisely primárně s přechodem vlastnického práva k nemovitostem. V takovém případě nelze uplatnit nárok na odpočet daně.

V. Závěr

Soud tedy neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným. Nad rámec uplatněných žalobních bodů soud nezjistil žádnou vadu, k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

VI. Náklady řízení

O nákladech řízení účastníků rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci nebyl úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Právo na náhradu nákladů řízení by náleželo procesně úspěšnému – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla soudem přiznána.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 5.12.2013

David Raus
předseda senátu